

der, anføre flere andre Stænder, for hvilke der ikke gjøres noget særskilt fra Statens Side, saa jeg troer, at hele den Betragtning, han der førte os ind paa, er fuldstændig urigtig og kun kan føre til en skjæv Opfattelse af Forholdene. -- Forøvrigt har jeg forlangt Ordet for at udtale mig om nogle andre Forhold. Det er med stor Utilbøjelighed, at jeg har forlangt Ordet for at optræde som Talsmand for, at Staten vedbliver at bidrage til at fremme de aandelige Interesser. De Afstemninger, som det høie Thing i disse Sager nylig har givet, vise tilfulde, hvorledes Stemningen er i saa Henseende, og hvor forgjæves det vilde være for mig med det Syn paa Sagen, jeg har, at tale i den Retning, men jeg troer, at det er min Pligt at udtale den Opfattelse, som jeg og flere med mig have om disse Forhold. Det første Punkt er de to Anmærkninger, som ere foreslaaede at skulle vedpaaes Finantsloven, og som gaae ud paa, at der ikke skal kunne meddeles fast Ansættelse til Lærere ved Lyngby og Voensstrup Seminarier og ved Metropolitanskolen. Det er ligefrem udtalt, og det er ogsaa Noget, som i og for sig er let at see, at Meningen dermed er at forberede Nedlæggelsen af disse Institutioner. Allerede formelt vilde der vistnok kunne indvendes Meget imod at optage en saadan Anmærkning i Finantsloven; dette Spørgsmaal har tidligere fremkaldt stor Strid i denne Sal og har mødt meget stærk Modstand paa et andet Sted, hvorfor det vistnok ikke er ønskeligt saaledes let at gaae dertil. Den ærede Kultusminister har imidlertid med saa stor Bestemthed udtalt sin Opfattelse af dette Forhold, at jeg ikke skal gaae videre ind paa Sagen. Men ogsaa i reel Henseende med Hensyn til deres Indhold forekommer det mig, at disse Anmærkninger ere meget uheldige. Hvad de to Seminarier angaaer, har man jo fremlagt et Lovforslag om deres Nedlæggelse, men man har hidtil holdt det tilbage, fordi der samtidig fremkom et andet Forslag om Indsættelsen af en almindelig Examenscommission, og Stemningen her i Thinget var efter min Opfattelse den, at, naar en saadan almindelig Examenscommission blev oprettet, vilde man foreløbig stille Spørgsmaalet om Seminarierne i Vero, fordi man ikke i dette Die-

blif kunde have en begrundet Dom om, i hvilket Forhold den private Forberedelse af Seminarister staaer til Statsseminariernes Forberedelse. Det er fra flere Sider blevet bestemt modsagt, at de private Forberedelsesanstalter kunne præstere, hvad Statsseminarierne præstere, og at det som Følge deraf vilde være høist urigtigt med Hensyn til Uddannelsen af Almueskolelærere nu at borttage de bedste Anstalter dertil. Dette er nu vistnok blevet modsagt fra den anden Side; men netop fordi Meningerne stode saa skarpt her imod hinanden, foreslog et æret Medlem, at man skulde have en sælles Examenscommission, for at man kunde see, hvorfra man fik de bedste Kræfter. Nu under disse Forhold at vedtage en Bestemmelse om, at ingen Lærer skal kunne fast ansættes ved disse to Seminarier, er at foregribe Afgjørelsen. Det er meget uheldigt at lade en Institution vedblive at virke med en saadan Dødsdom svævende over Hovedet, og naar man saa bagefter vil bedømme det Resultat, der fremkommer under saadanne Forhold, bliver det i høi Grad ubilligt og uretfærdigt. Det Samme gjælder med Hensyn til Metropolitanskolen. Hvis det var en bedre Sag, man talte for, maatte man beundre den Udholdenighed og Ufortrødenhed, hvormed man har for har drager denne Sag frem. Metropolitanskolens Nedlæggelse er, saavidt jeg huster, siden 1854 et staaende Emne her i Rigsdagen. Man har først tidligere søgt det indført paa Finantsloven, men det gik ikke; man gik en anden Vej og fremlagde et særligt Lovforslag, og saaledes er, saavidt jeg erindrer, Sagen bragt frem i tre Sæssioner, men er aldrig naaet til endelig Vedtagelse her, i alle Tilfælde ikke kommen udenfor denne Forsamling. Det forekommer mig høist mærkeligt nu at ville vende tilbage til den tidligere Fremgangsmaade, istedetfor at blive paa den Vej, man har begyndt at betrede, nemlig at gjøre Sagen til Gjenstand for særlig Undersøgelse og Overveielse og derved tillige give Ministeren og det andet Thing Leilighed til at have den Indflydelse paa Sagen, som der med Rette tilkommer dem. Jeg skal ikke gaae ind paa selve Spørgsmaalet om Metropolitanskolen, det er saa ofte blevet udbetret; jeg skal kun